Mets võtab oma alla eelnimetatud tasase ala kõrgemad ning kuivemad kohad. Suuremaid metsi on Tartu-Tallinna maantee ja kihelkonna läänepiiri vahel (6 km pikk, 4.6 km lai Kurista mets), siis samast maanteest ida poole üle raudtee ja Pedja jõe kuni Laiuse mäe loodejalal asuvate soodeni (6 km pikk ja 2.1 km lai Jõgeva mets) ja Pedja jõe ning kihelkonna põhjapiiri vahel (Kärde ja Sae metsad). Peale selle vähemad lapid Kärde ja Vaimastvere mõisa ümbruses (Vaimastvere nõmm ja Pikanõmm), Siimusti mägedel ja Jõgeva mõisa ning jaama lähedal. Need on suuremalt jaolt kasutusmetsad; istutatud kuuse- ja männimetsa on ainult Kuristal, umbes 150 ha. Kõige rohkem kasvab segametsa, kus näeme läbisegi kuuski, mände, kaski, leppi, haabu, sarapuid, pihlakaid, toomingaid ja harvemini saari, tammi, pärni. Üksikuid saari ja tammi kasvab Kurista Linnamäel; seal on ka suurem sarapik. Jõgeva mõisa pargis on mõned suured pärnad; 80—90 aasta eest olevat iga taluperemees sinna ühe puu istutanud. Kirikuaial on põline pärn, mis olla Rootsi kuninga Kaarel XII-nda istutatud. Kadakad on enamasti madalad, ainult Siimusti mägedes leidub ka kõrgeid püstkadakaid.

Suur osa kihelkonna pinnast on soode ja rabade all. Kõige suurem soode kogum on kihelkonna loodenurgas, Endla järve ümbruses, mille iseosad kannavad mitmesuguseid nimetusi (Linnusaare raba, Kaasikualuse raba, Teosaare raba, Lubjasaare soo, Vaimastvere soo jne.). Osalt on need madalad heinsood, osalt kõrgrabad. Aluspõhjaks on neile kergesti laineline põhimoreen, millele kõrgemad kohad moodustavad üksikuid soost välja ulatuvaid soosaari (Saare, Põllusaare, Lubjasaare, Vanajaagu, Sütesaare, Teosaare, Titesaare, Vanaraba saar, Jahisaare, Jänessaare, Endla, Tirma, Oonurme). Saared ise on põldudena kasutatud, kuna ülemineku-ala moreenpinna ja soo vahel on metsaribade all. Siin kasvavad kuused, lepad ja kased, milledega seltsivad vähemal hulgal männid ja pajud. Metsa-aluse võsastiku moodustavad kadakad, türnpuud, paakspuud, sõstrad, toomingad. Metsa ja põldude vahel on kitsam niitude riba üksikute kaskede, leppade ja kuuskedega. Metsa-alust mätastikku katavad lõikheinad ja samblad. Päris soos on näha ainult jändrikke kaski ja mände, lõikheinu ning samblaid ja kaheidulehistest soopihlu, ubalehti, konnakapsaid, soomadaraid jt. (vt. 68. joon.).

Tüübilisest kõrgrabast leiame ainult järgmisi väheseid taimeliike: jändrikke mände, millede hulgas tuleb ette 100—120-aastaseid, mis vaevalt 2—3 m kõrged, põõsaist ja puhmadest kanarbikku, sookailusid, jõhvikaid, sinikaid, küüvitsaid (*Andromeda caliculata* (L.) *et polifolia* L.), kukemarju (*Empetrum nigrum* L.), murakaid (*Rubus chamaemorus* L.), huulheinu (*Drosera anglica* Huds. *et rotundifolia* L.), tarnu *Carex limosa* L.), villpäid (*Eriophorum vaginatum* L.), nokkheinu (*Rhynchospora alba* L.) ja turbasammalt.

Peale kirjeldatud soo-alade on nimetamisväärt veel Lusikasoo, kihelkonna äärmises kirdenurgas, ja Pedja soo, Pedja jõe keskjooksust lõuna pool.